

ΜΗΝΥΜΑ
ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΣΤΟ ΔΙΗΜΕΡΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΙΕΡΕΩΝ
ΠΕΜΠΤΗ 3^η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2011

Εξοχώτατε κ. Υπουργέ,
Σεβασμιώτατοι Άγιοι Αρχιερείς
κ. Αρχηγέ ΓΕΕΘΑ
κύριοι Αξιωματικοί
Σεβαστοί Πατέρες

«Δια τούτο αναλάβετε την πανοπλίαν του Θεού... περιζωσάμενοι την οσφύν υμών... ενδυσάμενοι τον θώρακα της δικαιοσύνης... υποδησάμενοι τους πόδας εν ετοιμασία του ευαγγελίου ... και την περικεφαλαίαν του σωτηρίου δέξασθε, και την μάχαιραν του Πνεύματος, ο εστί ρήμα Θεού ...» (Εφ. Κεφ.6 στ. 13,15, 16, 17)

Καθώς το πνεύμα μου και η σκέψη μου βρίσκεται μαζί σας στην ευλογημένη αυτή σύναξη και Συνέδριο των Κληρικών που υπηρετείτε στο στρατό, και ενθυμούμενος τα πιο πάνω λόγια του Αποστόλου Παύλου θα ήθελα να σας χαιρετίσω με αυτά, και να σημειώσω σαν συνέχεια των πρώτων σκέψεων μου στην Ημερίδα που ένα χρόνο περίπου πριν το Οκτώβριο του 2010 σας είχα επισημάνει και μερικές ακόμα σημερινές σκέψεις μου, γνωστές βέβαια σε όλους, αλλά πάντα επίκαιρες για το έργο της Ειδικής Ποιμαντικής Διακονίας μας στις Ένοπλες Δυνάμεις. Η αλληγορική και μεταφορική παρομοίωση του προαναφερθέντος αποστολικού λόγου για τον αγώνα, αλλά και την αγωνία την ποιμαντική και τις προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες καταξιώνεται το έργο της αποστολής και ιεραποστολής, προσιδιάζει σήμερα ιδιαίτερα, στο ιερό πολύπλευρο και αντικειμενικά δύσκολο ποιμαντικό έργο το οποίο όμως άοκνα και συνειδητά επιτελείτε.

Η βάση της όλης διακονίας είναι καταρχήν η αγιοπνευματική ύπαρξη και η τοποθέτηση των όποιων ποιμαντικών και λοιπών ενεργειών μας πάνω στις ορθές εκκλησιολογικές αρχές. Έμπειρος αγωνιστής του πνεύματος ο Απόστολος Παύλος και καλός γνώστης της πνευματικής πολεμικής τέχνης γνωρίζει τις μεθοδείες του Διαβόλου και την πάλη, αφού ο αγώνας μας *«... ουκ εστί... προς αίμα και σάρκα, αλλά προς τας εξουσίας, προς τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνος τούτου...»* (Εφ. Κεφ.6 στ. 12). Έτσι μας συμβουλεύει ποιμαντικά για την τακτική και τους τρόπους του συνεχούς αγώνος και για την αμυντική θωράκιση και την τελική νικηφόρα πνευματικά, έκβασή του.

Η ιστορία της διακονίας των χριστιανών Ιερέων στο στράτευμα είναι παλαιά και ανάγεται στα μαρτυρικά της Εκκλησίας χρόνια. Τότε που οι άγιοι ένδοξοι μάρτυρες και ιερομάρτυρες, άτυπα, αναπλήρωναν και με το δικό τους

αίμα επικύρωναν την πίστη και την ομολογία τους εις Χριστόν. Από το Ρωμαϊκό και στη συνέχεια το Βυζαντινό στρατό πολλές οι μαρτυρίες για την ποιμαντική εργασία των ιερέων να ζωγήσουν και σαγηνεύσουν από τα βάθη της αμαρτίας τις ψυχές των στρατευομένων για να τις οδηγήσουν σε μονές Χριστού σωτήριες διαμορφώνοντας, έτσι, τάγματα ενσυνειδήτων αγωνιζομένων πιστών στρατιωτών οι οποίοι καταξίωναν με την αυτοθυσία και με τον αλτρουισμό τους, το άγιο φρόνημα και τις ηρωικές αποφάσεις τους, τις στρατιωτικές ενέργειες και προσπάθειες, δίνοντας καθημερινό μάθημα υποδειγμάτων θυσιαστικής αγάπης. Πρότυπο τους η μέχρι θυσίας και Σταυρού και θανάτου αγάπη του Κυρίου μας. Αυτό το θυσιαστικό και αγαπητικό πνεύμα ενσάρκωναν και στα μαύρα χρόνια της σκλαβιάς αγωνιστές Ιεράρχες, Ιερομάρτυρες της πίστεως και Εθνομάρτυρες του Γένους μας. Είναι νομίζω περιττό να θυμίσω την παρουσία των Κληρικών στον αγώνα του 1821 και γενικότερα σε όλους τους αγώνες του Έθνους μας μέχρις εσχάτων.

Οι στρατιωτικοί ιερείς και σήμερα, μένοντας συνεπείς στον πνευματικό και αγιαστικό χαρακτήρα του θείου λειτουργήματός σας, δεν χρησιμοποιείτε όπλα κατά των εχθρών. Η αποστολή σας είναι αμιγώς πνευματική. Ιερουργείτε, εξομολογείτε, κοινωνείτε και επικοινωνείτε και στηρίζετε τούς αγωνιζόμενους στρατευμένους νέους μας, που οφείλουν στα πρόσωπά σας να βλέπουν την Εκκλησία μας ως στήριγμα της ψυχής και του σώματος των. Κυρίως, όμως, προκινδυνεύετε στην πρώτη γραμμή κάθε μορφής μετώπου, με το θυσιαστικό παράδειγμά σας, και συμβάλλετε αποφασιστικά στην ενίσχυση του ηθικού και πατριωτικού φρονήματος των νέων στρατιωτών και στη νικηφόρα έκβαση κάθε μορφής πολεμικών επιχειρήσεων.

Αγαπητοί μου εν Χριστώ αδελφοί,

Είστε κομμάτι αναπόσπαστο της Εκκλησίας, «μή εμπλεκόμενοι» ως καλοί στρατιώτες Ιησού Χριστού, «ταις του βίου πραγματείαις». Χωρίς να εμπλέκεσθε σε εφημεριακά ή άλλα καθήκοντα, είστε αφιερωμένοι από την Εκκλησία μας στην αναζήτηση και υποστήριξη των δοκιμαζομένων τέκνων της, είτε αυτά βρίσκονται εμπερίστατα στα πεδία των μαχών, είτε στα πεδία των ασκήσεων, στα στρατόπεδα και στην παραμεθόριο ακόμα και στις πέραν των συνόρων ειρηνευτικές αποστολές. Έχετε σημαντική και μοναδική αποστολή ως Στρατιωτικοί ιερείς. Έχετε στα χέρια σας το πιο ευαίσθητο κομμάτι της κοινωνίας, τους νέους, οι οποίοι έχουν πολλά προβλήματα και ερωτήματα, ειδικά στη δύσκολη αυτή περίοδο της ζωής τους, μακριά από το οικογενειακό τους περιβάλλον, βιώνοντας τις δυσκολίες και τις απαιτήσεις της στρατιωτικής ζωής, και τόσα άλλα οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα.

Οφείλουμε με το λόγο μας, αλλά και με το παράδειγμά μας, με την πίστη μας και την εμπιστοσύνη μας στο Θεό να εμπνέουμε την παρηγοριά και την ελπίδα, την εγκαρτέρηση και την υπομονή στους κόπους και στους μόχθους και στα προβλήματα των ανθρώπων που μας έχει εμπιστευθεί ο Θεός.

Εκλεκτή ομήγουρις,

Η Εκκλησία είναι Αυτή που και σήμερα σκύβει διακριτικά πάνω στις ανάγκες του λαού, πνευματικές και υλικές, και ως αληθινή Μητέρα τον προστατεύει και εισηγείται, ιδίως στη στρατευμένη νεολαία, την αξία και την χαρούμενη και αισιόδοξη πορεία αυτής της ζωής και την φιλότιμη προσπάθεια να αγωνίζεται κανείς για τα ιδανικά του Γένους και του έθνους μας, όπως αυτά διασώθηκαν και εκφράζονται μέσα από την ελληνορθόδοξη πολιτιστική και πολιτισμική μας παράδοση και την εκκλησιαστική μας πίστη.

Θεωρώ υποχρέωσή μου να δοξολογήσω τον Πανάγιο Θεό και την Υπέρμαχο Στρατηγό του Γένους μας την Κυρία Θεοτόκο που κατά πρόνοια και ευδοκία συγκέντρωσε όλους μας σε αυτή την πνευματική ευκαιρία.

Ιδιαίτερος επιτρέψτε μου, να επαινέσω όλους τους πολιτικούς και στρατιωτικούς σας Ηγήτορες για την συμπαράσταση και διευκόλυνση του ποιμαντικού και εκκλησιαστικού αλλά και κοινωνικού έργου σας, καθώς και την παρουσία τους σήμερα εδώ.

Αξιοχρέως μνημονεύω και τιμώ τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτην Καισαριανής Βύρωνος και Υμηττού κ. Δανιήλ τον νέο Συνοδικό Σύνδεσμο μεταξύ Εκκλησίας και Ενόπλων Δυνάμεων, τα Μέλη της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Ειδικών Ποιμαντικών Θεμάτων και Καταστάσεων, υπό την πεπνυμένη καθοδήγηση του Σεβασμ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου και λίαν αγαπητού αδελφού κ. Ιεροθέου, του και Προέδρου και του τον Πανοσιολογιωτάτου Γραμματέως αυτής Αρχιμ. κ. Σπυρίδωνος Κατραμάδου, οι οποίοι οργανώνουν αποτελεσματικά και διοργανώνουν με επιτυχία ανάλογες συνεδριακές ευκαιρίες προάγοντας και αναδεικνύοντας και δια του τρόπου αυτού το έργο και την ποιμαντική διακονία της Εκκλησίας σήμερα. Εύχομαι ευόδωση των εργασιών και αυτού του Συνεδρίου και λυσιτελή και καρποφόρα αποτελέσματα της κάτω από τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος που συγκροτεί τον θεσμό της Εκκλησίας.